

bort; i modsat Fald ville dernæst Forslagene under Nr. 2 og 3 paa Listen, der i Grunden danne et eneste Afstemningspunkt, komme under Afstemning. Det vil tvøvrigt sees, skøndt det ikke er anført, at, hvis Forslaget under Nr. 3 antages, vil en heel Deel af de paafølgende Paragrapher bortfalde. Dernæst kommer Udvalgets Mindretals principale Forslag til § 2; dette Forslag er begjert deelt og vil altsaa komme deelviis under Afstemning, paa den Maade, at der særskilt bliver at stemme over de 4 første Linier indtil „§ 30“ inclusiv, og dernæst over Slutningen af Forslaget. Hvis ogsaa dette Forslag forkastes, vil Mindretallets subsidiaire Forslag komme under Afstemning; til dette subsidiaire Forslag er der imidlertid stillet et Underændringsforslag under Nr. 4 paa Ændringsforslagslisten, som gaaer ud paa en ny Affattelse af selve det subsidiaire Forslag. Da de samme Rigsdagsmænd, der have stillet det subsidiaire Forslag, ogsaa ere Stillere af Underændringsforslaget og saaledes have tilbagetaget det oprindeligt stillede Forslag, skal jeg tillade mig at spørge, om Nogen i Thinget foretrækker dette for det Forslag, der vil fremkomme, naar Underændringsforslaget sættes istedet; thi i modsat Fald vil det oprindelige Forslag bortfalde. (Ophold.) Udvalgets Mindretals subsidiaire Forslag vil altsaa være at redigere overeensstemmende med Underændringsforslaget under Nr. 4. Forkastes ogsaa dette, kommer det aldeles subsidiaire Forslag af Mindretallet, dernæst Udvalgets Fleertals Forslag, og endelig det Forslag af Udvalget, som findes i Slutningen af Betænkningen, og som kun angaaer en Redactionsforandring i § 2. Efter saaledes at have angivet Ordenen for Afstemningen ville Forhandlingerne være aabnede. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (Krieger): Thinget vil have bemærket, at der foreligger et rigt Udvalg af Forslag, mellem hvilke det ved Afstemningen kan vælge. Thinget vil ligeledes have bemærket, at flere af disse Forslag i deres Indhold ere temmelig nye, at andre derimod i deres Indhold ere temmelig gamle, og Thinget vil endelig have bemærket, at Udvalgets Fleertal tilraader at forkaste alle Forslag med Undtagelse af det ene, som Fleertallet selv har stillet,

til hvilket Forslag Mindretallet ogsaa slutter sig, dersom Thinget forener sig om at forkaste alle de andre. Indtil de forskjellige Forslagsstillere nærmere have udviklet deres Forslag, skal jeg foreløbig fatte mig meget kort. Det Forslag, som først vil komme under Afstemning, hører til de aldeles nye, det har tidligere været ganske almindelig erkendt, at Udkastet § 1 burde antages; man har ellers været ganske enig i, at det nu var i sin Orden, at man ophævede den Hesteholdsbyrde, som var bestemt i Forordningen af 1774 for visse særegne Eiendomme, det er denne Byrdes Ophævelse, som Udkastets § 1 tilligter, og jeg tør troe, at Thinget ikke vil forlade den Mening, som hidtil saa almindelig har været erkendt.

Det, hvorom der har viist sig Uenighed, har derimod været deels om Dypgjørelsesmaaden med de tidligere Udredere, hvilket er Gjenstand for § 2 i Udkastet, deels om der skulde gives nye Bestemmelser om Hesteudredningen for Fremtiden og da hvilke. Flere af de stillede Forslag gaae ud over de 2 første Paragrapher og strække sig ind paa de følgende Paragraphers Omraade, men forsaavidt troer jeg, at Forhandlingerne væsentligt bør opsættes til et følgende Stadium. Det af Mindretallet stillede principale Forslag og navnlig dets første Deel, hvilket kommer særskilt til Afstemning, gaaer ud paa, at „i Anledning af den nærværende overordentlige Coniunctur indkaldes Hestene for bestandigt i Genhold til Forordningen af 14de September 1774 § 30“. Paa Majoritetens Vegne maa jeg udtale, at vi ikke kunne erkende, at en saadan Indkaldelse paa nogen Maade med Sandhed kunde siges at stee „i Anledning af nogen nærværende overordentlig Coniunctur“ i Genhold til Forordningen af 14de September 1774 § 30. Det forekommer os, at man har betragtet det foreliggende Lovgivnings-Spørgsmaal meget for juridisk, idet man her saa at sige har villet forvandle Thinget til en Domstol og, vel at mærke, til en Domstol om et Spørgsmaal, som slet ikke foreligger. Dersom nemlig det Spørgsmaal, som navnlig den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgtreds (Tscherning) oftere har reist, skal finde sin Afgjørelse, da vilde det ikke blive et Lovgivnings-